

**Ajuntament
de Barcelona**

Districte de les Corts

Direcció de Llicències i Espai Públic

**MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA ESPECIAL DELS ESTABLIMENTS DE CONCURRÈNCIA PÚBLICA DEL
DISTRICTE DE LES CORTS I REGULACIÓ D'ALTRES ACTIVITATS**

MEMÒRIA

1. DADES GENERALS

Projecte: Modificació puntual del Pla Especial d'establiments de concurrència pública del districte de les Corts i regulació d'altres activitats.

Emplaçament: Districte de les Corts del municipi de Barcelona delimitat pels carrers: camí de Mare de Déu de Lorda, av. Mare de Déu de Lorda, Montevideo, av. Espasa, Bosch i Gimpera, Marqués de Mulhacén, pg. Manuel Girona, av. de Sarrià, av. Diagonal, av. Josep Tarradellas, Berlin, av. de Madrid, Riera Blanca, Travessera de Les Corts i carrer Collblanc. Així mateix limita amb els municipis de l'Hospitalet de Llobregat i d'Esplugues de Llobregat, amb el parc de Collserola i amb el districtes de Sarrià-Sant Gervasi, l'Eixample i Sants-Montjuïc.

Promotor: Ajuntament de Barcelona. Districte de les Corts.

Redacció Pla Especial: Direcció de Llicències i Espai Públic i Departament de Serveis Jurídics del Districte de les Corts.

Any de redacció: 2014

Superfície sector: 6 km²

Núm. d'habitants: 82.546 (1/1/2004)

Densitat de població: 13.757 hab/km²

2. ANTECEDENTS

L'any 1993 es va aprovar l'actual Pla Especial d'Establiments de Pública Concurrència del Districte de les Corts.

Des d'ençà, s'han aprovat diverses disposicions legislatives com el nou Catàleg dels espectacles i activitats recreatives o la nova ordenança municipal sobre aquestes activitats, així com la Llei 11/2009 de 6 de juliol de Regulació dels espectacles públics i les activitats recreatives, i el Decret 112/2010 de 31 d'agost del Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, que afecta directament les activitats compreses en els àmbits d'aplicació d'aquests plans.

L'obligatorietat de modificar i d'adaptar el Pla d'Usos actual es recull a la Disposició Transitòria Primera de l'Ordenança Municipal de les Activitats i dels Establiments de Concurrència Pública que, a la vegada, estableix l'abast, el contingut i el seu procediment d'aprovació als seus articles 44-46, fixant les directrius per a homogeneïtzar aquests Plans dels districtes (paràmetres reguladors, criteris de mediació, divisió de zones, situacions...) al llarg del seu text legal.

Per aquesta raó, la Disposició Final Primera del propi Pla estableix que en el termini de dos anys de la seva entrada en vigor, caldrà procedir a la seva revisió introduint les modificacions que siguin pertinents i, en particular, es revisarà l'abast de les "zones d'especial restricció", tot indicant que la revisió espacial d'aquestes zones serà iniciativa del Districte i es tramitarà com a modificació parcial del Pla Especial.

La justificació jurídica per a la formulació d'un Pla Especial d'Usos en aquest àmbit, ve determinada a l'article 67.2 de la Carta Municipal de Barcelona. Així mateix, l'article 27.1 de la Llei 11/2009 de 6 de juliol de Regulació dels espectacles públics i les activitats recreatives, contempla la possibilitat de regular la localització dels establiments oberts al públic mitjançant la planificació urbanística.

Transcorreguts més de 20 anys des de la seva entrada en vigor i d'acord amb l'exposat anteriorment, es fa necessària l'adaptació del Pla Especial d'Establiments de Pública Concurrència del districte de les Corts per tal d'adequar-lo a la situació de crisi econòmica actual, tot revisant les

zones d'especial restricció establertes en el seu dia amb la finalitat de facilitar l'activitat econòmica i comercial del districte de les Corts, adaptant-lo a la legislació vigent i adequant-lo a la realitat del districte.

3. OBJECTIUS DE LA MODIFICACIÓ

Des de l'aprovació definitiva de l'actual Pla Especial d'establiments de pública concurrència per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en sessió del 19 de maig de 1993, el qual entrà en vigor l'endemà de la publicació al BOP el 8 de març de 1994 s'han aprovat diverses disposicions legislatives, que afecten directament a les activitats compreses en els àmbits d'aplicació d'aquests plans.

És per això que cal adaptar la nomenclatura de les activitats del Pla a les de l'Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona i incorporar a la modificació del Pla les noves activitats generades i regulades tant a la Llei com al Decret, com són les activitats de règim especial ("afters"), els bars musicals amb música en directe, les discoteques de joventut, els restaurants musicals i les sales de festes amb espectacle i concerts d'infància.

D'altra banda, cal tenir en compte la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de setembre, relativa als serveis al mercat interior, i la seva incorporació parcial al dret espanyol a través de la Llei 17/2009 de 23 de novembre de Lliure accés a les activitats de serveis, així com l'anomenada "Llei Òmnibus" (Llei 25/2009, de 22 de desembre), que modifica diferents lleis per a adaptar-les a aquesta Directiva.

La present modificació pretén:

- a) Adaptar el nomenclàtor de les activitats que el Pla regula a la classificació que recull l'Annex I de l'Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona.

Les activitats amb els epígrafs: 2.2.2.2 Discoteques de joventut, 2.2.4.2 Sala de festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut, 2.2.8 Restaurants musicals i 2.2.9 Establiments de règim especial (afters), de l'article 4 de la normativa d'aquest pla són aquelles introduïdes pel catàleg de l'Annex I del Decret 112/2010 de 31 d'agost del Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, i la seva numeració s'ha efectuat d'acord amb la definició que de l'activitat en concret es recull a l'Annex I de l'Ordenança d'Establiments de Concurrència Pública. Així mateix, serà aplicable a aquestes activitats la regulació que dita Ordenança fa del grup a que aquestes pertanyin.

Respecte a les classes d'establiments recollits a l'anterior Pla Especial, i respecte a l'article 4 de la normativa d'aquest pla:

- Els establiments de les classes B1 i B2 queden englobats dintre dels establiments de l'apartat 2.4.
 - Els establiments de les classes C1, C2 i C3 queden englobats dintre dels establiments de l'apartat 2.3 i desapareix la classe CE.
 - Els establiments de les classes D1, D2, D3 i D4, queden englobats dintre dels establiments de l'apartat 2.1.
 - Els establiments de la classe E3 queden englobats dintre dels establiments de l'apartat 2.2. i 2.6.
- b) Contemplar i regular les activitats de clubs socials privats, zones de degustació, "afters", bar musical amb música en directe, discoteca de joventut, sales de festes amb espectacle i

concerts d'infància i joventut, altres activitats amb espais destinats a relacions sexuals, i restaurants musicals:

b.1.) Clubs socials privats o similars (EA.1)

L'aprovació en data 30 de març de 2011 de l'Ordenança municipal d'activitats i d'intervenció integral de l'administració ambiental de Barcelona va permetre el desenvolupament d'una activitat amb incidència ambiental consistent en casa o centre de reunió, o de difusió de la cultura, valors o afeccions d'un col·lectiu específic, doncs aquesta està prevista al codi 12.51/19 del seu Annex III.2.

L'experiència adquirida des del moment d'aquesta aprovació ha permès comprovar que alguns dels clubs privats, tot i que no poden ser considerats com de concurrència pública, desenvolupen activitats que, per les seves característiques, s'hi engloben dins la descripció de l'Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona. No obstant això, existeix un buit legal que provoca que tant els usuaris d'aquest tipus d'establiments anomenats privats com les persones que es puguin veure afectades pel seu funcionament no tinguin garantits tots els seus interessos / drets, a diferència dels de les activitats de concurrència pública, que tenen una clara normativa aplicable. Per tant, a fi i efecte d'omplir aquest buit legal, s'introdueix l'equiparació d'aquestes activitats desenvolupades als clubs socials privats, a les activitats de concurrència pública.

b.2.) Clubs socials privats de fumadors de tabac (EA.2)

Es proposa que no puguin ubicar-se a menys de 100 metres d'edificis o recintes destinats a usos protegits.

Pel que respecta als clubs socials privats de consum de cànnabis, seran objecte d'una regulació específica.

b.3) Altres establiments amb espais destinats a relacions sexuals (EA.3)

Es proposa que no puguin ubicar-se a menys de 100 metres d'edificis o recintes destinats a usos protegits.

b.4) Comerç alimentari amb degustació (EC.3.3.3)

Es tracta d'un concepte totalment consolidat actualment que no existia en el moment de la redacció del Pla, en ser introduït per l'Ordenança d'establiments i centres de comerç alimentari. L'horari d'aquestes activitats està subjecte al règim general de les activitats comercials, no al de les activitats de concurrència pública, més restringit i que tendeix a garantir el descans nocturn dels ciutadans i una convivència pacífica entre tots els interessos afectats. Cal tenir present, a més, que a la vista de l'experiència acumulada durant els anys d'aplicació del pla vigent, han resultat nombroses les dificultats derivades de la correcta aplicació de les distàncies entre establiments de restauració en zones d'especial restricció a causa de la irrupció d'aquestes activitats, les quals no són objecte de restricció.

Per tots aquests motius, i per a evitar la vulneració de l'esperit de la norma en el sentit que proliferin i es concentrin activitats de degustació que finalment són exercides com de restauració, així com incompliments horaris vestits de legalitat, la present modificació equipara aquestes zones de degustació a les activitats de restauració, tant pel que fa al seu horari d'obertura i tancament com per a exigir-les el compliment de les distàncies que el Pla fixa pels establiments de restauració.

b.5) Bars musicals amb música en directe (2.2.1 bis)

No es podran instal·lar, **en tot l'àmbit del districte**, a menys de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

b.6) Discoteques de joventut (2.2.2.2)

No es podran instal·lar, **en tot l'àmbit del districte**, a menys de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

b.7) Sales de festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut (2.2.4.2)

No es podran instal·lar, **en tot l'àmbit del districte**, a menys de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

b.8) Restaurants musicals (2.2.8)

A tot l'àmbit del Districte només es podran ubicar a una distància mínima de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

Només es podran ubicar en zones d'especial restricció a una distància mínima de 50 metres d'altres existents de la classe 2.3 i de les activitats de degustació.

b.9) Establiments de règim especial (afters) (2.2.9)

No es podran instal·lar, **en tot l'àmbit del districte**, a menys de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

- c) Restringir determinats tipus d'activitats ja existents, ateses les molèsties que provoquen durant el seu propi desenvolupament o per l'aglomeració de les mateixes, que incrementen aquestes molèsties.

Les activitats sotmeses a **algun tipus de restricció**, són les següents:

1.-Activitats recreatives musicals (2.2), jocs i atraccions (2.4) i audiovisuals (2.6.1, 2.6.2)

No es podran instal·lar, **en tot l'àmbit del districte**, a menys de 100 metres d'altres existents dels establiments de les classes 2.2, 2.4 i dels subgrups 2.6.1 i 2.6.2.

2.-Activitats de restauració (2.3), restaurants musicals (2.2.8) i degustacions (EC.3.3.3)

Només es podran ubicar en zones d'especial restricció a una distància mínima de 50 metres d'altres existents de les mateixes classes i tipologies.

- d) Introduir **especificacions singulars** atenent els canvis normatius i el temps transcorregut des de l'aprovació del vigent Pla.

Aquestes especificacions singulars són les següents:

d.1) La situació en relació a l'ús de l'habitatge.

a) La normativa vigent permet la nova implantació d'un habitatge en planta baixa. Aquest fet pot comportar la possible colindància lateral entre l'habitatge i l'activitat de pública concurrència que s'implementi de nou. Per aquest motiu, s'incorpora en aquest Pla l'obligació d'aquesta activitat d'aportar, com a condició prèvia per a obtenir la preceptiva llicència, un estudi tècnic que acrediti que el seu aïllament acústic evita la provocació de molèsties de soroll a l'habitatge possible.

b) Es prohibeix a totes les activitats regulades pel Pla, tenir accés de comunicació amb espais comuns o privatis vinculats a l'ús d'habitatges.

d.2) Distàncies entre activitats.

La forma de mesurar les distàncies entre activitats o altres usos protegits que estableix el Pla va quedar afectada per l'entrada en vigor de l'actual i vigent Ordenança de les activitats i establiments de concurrència pública de Barcelona, que la regula de manera específica i unitària per a tota la Ciutat. Per aquest motiu, la present modificació suprimeix tot l'articulat que fa referència a les formes de mesurar les distàncies i es remet al que estableixen l'article 25.2 i l'Annex III de la referida ordenança.

e) Un altre objectiu de la modificació és ordenar la casuística diversa de les activitats complementàries desenvolupades als equipaments, establiments culturals, esportius o d'exhibicions o espectacles en recintes descoberts o coberts, i recintes hotelers.

En concret, si es tracta d'activitats de restauració o d'ambientació musical, tot i el seu caràcter de complementàries, la seva proliferació és susceptible de provocar la mateixa problemàtica que les activitats similars que sí són de concurrència pública. Per aquest motiu, es distingeix entre les que tenen o no accés directe i independent des de la via pública com a entrada normal de públic. En el primer cas, i atesa la possibilitat que hi hagi trànsit de persones i concurrència de públic al carrer, es proposa que els hi siguin d'aplicació les restriccions o condicions d'emplaçament previstes al Pla, que no s'apliquen al segon supòsit.

f) Modificar les zones d'aplicació especial que existeixen al districte, tant les de restricció com les de tolerància.

Fent una anàlisi acurada de la situació actual dels bars musicals i discoteques, es pot considerar que la seva distribució al territori és equilibrada, no existint acumulacions d'aquests tipus d'establiments, assolint-se així l'altre objectiu del Pla.

Pel que fa als establiments de restauració, es continuen situant en l'actualitat, com és natural, a les zones de major demanda, com les zones pròximes a equipaments com la universitat (av. de l'Exèrcit, Jordi Girona, Alfambra), als entorns de l'estadi del FC Barcelona, a les de major densitat de serveis (centres comercials, Illa, Pedralbes Centre, El Corte Inglés) on es troben també la discoteca Bikini i les zones d'oficines pròximes a la Diagonal.

Pel que fa a les zones comercials i de serveis que no conformen cap zona de restricció actual, s'entén que els establiments de restauració són els necessaris per a donar el servei requerit i van molt lligats quant als horaris propis de les activitats comercials, per tant, no són generadors de conflictes i cal deixar-los fora de les zones de restricció.

En conseqüència, es proposa:

f.1) Ajustar les **zones de restricció** a la situació actual de les diferents activitats desenvolupades al districte.

Les zones de restricció actuals del Pla són les formades per:

- a) les dels entorns al FC Barcelona
- b) la de l'extingida discoteca Up & Down del carrer Flos i Calcat
- c) la de l'entorn a la discoteca Bikini i activitats de prestació sexual al carrer Loreto i

voltants

d) el Campus Nord universitari, que incideix directament al barri de la Zona Universitària

Quant a les zones de restricció, a la present modificació resten de la manera següent:

a) Respecte a la zona dels entorns del FC Barcelona, s'ha de tenir en compte que al llarg de l'any es celebren un màxim de 40 partits, per tant, la concentració de bars és puntual i intensa només durant aquests dies. La proliferació d'establiments de restauració en aquest entorn i la seva demanda no ha estat excessiva precisament per tenir una clientela discontinua, no fixa els 365 dies de l'any. És per aquest motiu que aquesta zona de restricció és eliminada.

b) La desaparició de la discoteca Up & Down del carrer Flos i Calcat, que va comportar en el seu dia la creació d'una zona d'especial restricció al seu entorn fa avui del tot innecessària l'existència d'aquesta zona, el que permet donar servei al sector d'oficines, d'elevada implantació en aquest entorn.

c) La zona compresa per la sala Bikini i les activitats de prestació sexual pròximes al carrer Loreto, desapareix en l'actual redacció del Pla, atès que la sala Bikini ja no té accés directe al carrer Déu i Mata, fent l'obertura a l'interior del jardins Sant Joan de Déu, on l'activitat de restauració ja està plenament implantada i sense possibilitat de créixer. Per altra banda, les activitats de prestació sexual que es troben a l'entorn del carrer Loreto es troben situades en un barri de qualificació urbanística intensiva on predominen els habitatges i locals comercials, els quals, per aquest tipus d'activitats, en concret els de nova creació, no podran coexistir en edificis d'habitatges. Per tot això, el creixement d'aquest tipus d'activitats esdevindrà nul i no té sentit mantenir la zona de restricció que fixava l'anterior Pla.

d) Finalment, es manté l'actual zona de restricció de la Zona Universitària. Es tracta d'un barri que, pel que fa a la seva dimensió residencial, està format per un conjunt de dues illes d'edificis plurifamiliars dins d'un entorn envoltat de centres universitaris i una caserna militar.

Aquesta disposició en el territori afecta al teixit comercial que també queda limitat a aquestes dues illes d'edificacions, el que incideix en el fet que, comercialment i residencialment, aquest barri actuï com una petita illa dins d'un entorn replè d'equipaments.

Atesa la seva demografia, el barri disposa d'un perfil d'edat mitjana elevada, convertint la piràmide natural de població en una piràmide amb forma invertida, fet que comporta una dificultat afegida en la possibilitat de desplaçaments per aconseguir l'abastiment necessari de les persones per a la vida quotidiana.

L'activitat que es genera al voltant del barri i que es basa quasi en la seva totalitat en l'activitat docent, fa que les necessitats d'activitats de restauració, copisteria, centres d'estudis i d'altres lligades a satisfer les necessitats de l'alumnat i professorat dels centres universitaris, deixi al barri sense el conjunt d'activitats necessàries per al desenvolupament de la seva vida quotidiana com, per exemple, forns, farmàcies, botigues de queviures, merceries, sabateries, roba, etc.

A la vista d'aquesta manca de diversitat de comerços, esdevé necessari l'esponjament la concentració d'activitats de concurrència pública, destinades preferentment a la restauració, que permetin la coexistència d'aquestes altres activitats tan necessàries en el desenvolupament diari de les persones.

En conseqüència, cal mantenir la restricció de 50 metres fixada en l'anterior Pla per tal de fer de para-xocs a una segura invasió d'activitats destinades o lligades al desenvolupament de l'activitat docent que trenquen la vida del barri autosuficient desitjat.

f.2) Simplificar **les zones de tolerància**, a fi i efecte d'evitar problemes d'aplicació.

Pel que fa a l'actual Pla Especial, objecte de la present modificació com a marc físic per a l'aplicació dels altres paràmetres d'ordenació proposats, i als efectes de regulació de la localització dels establiments que hi contempla, es defineixen les següents zones en relació a l'espai públic al que dona front la finca de referència:

- a) Zona de tolerància primera, davant d'un espai públic d'amplada igual o superior a 20 metres, al que s'hi pot arribar almenys per un accés rodat d'amplada sempre superior a 7 metres des d'un carrer més gran.
- b) Zona de tolerància segona, igual que l'anterior però destinada a espais públics d'amplada igual o superior a 10 metres i els 20 metres de l'anterior.
- c) Zona de tolerància tercera, per als carrers amb amplada inferior a 10 metres.

Dintre d'aquestes zones es regulen diversos tipus d'activitats que es poden implantar a unes distàncies majors o menors en funció de la zona de tolerància on es trobin. En conseqüència, per a l'autorització de la instal·lació de qualsevol de les diverses activitats a les que el Pla exigeix la seva restricció en funció de la zona on es troben, no només calia discernir en quin tipus de carrer es trobava l'immoble on l'activitat s'ha d'implementar, sinó de quin tipus d'activitat es tractava i a quina distància específica, respecte a les diferents activitats restringides a la zona concreta, es podia autoritzar.

Per tal de simplificar l'aplicació de l'articulat del vigent Pla que, tal com ja s'ha exposat, ha resultat de difícil interpretació i aplicació pel que fa a les zones de tolerància, s'han agrupat les activitats que hi contempla sense modificar el sentit del mateix i sense variar-ne les tipologies, però sí adaptant-les a la nova nomenclatura que introdueix la modificació del Pla que es proposa, i s'han unificat les distàncies entre elles, el que afavoreix llur aplicació i que correspon a la distància mitja de l'interval màxim i mínim existent en les zones de tolerància a l'anterior Pla, amb el que s'aconsegueix homogeneïtzar les distàncies i englobar-les dins una mitjana on s'anul·len els extrems, situant-los dins la generalitat.

4. MARC LEGAL

Des de l'aprovació de l'actual Pla d'usos de 19 de maig de 1993 s'han produït un seguit de modificacions legislatives que incideixen en la seva formalització i justificació jurídica. És important, doncs, tornar a ressenyar el marc legal on s'ha de desenvolupar el planejament i adaptar el seu contingut a les seves determinacions.

4.1 La Directiva europea sobre els serveis en el mercat interior (Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre de 2006).

Introducció i marc jurídic.

L'article 14.2 del Tractat de la Unió Europea regula un espai sense fronteres interiors. Per tal d'assolir aquest Mercat Europeu de Serveis s'estableixen com a drets fonamentals de l'operador que es desplaça dins la Unió Europea per exercir una activitat de serveis, la llibertat d'establiment i la llibertat de prestació de serveis.

Tanmateix, aquestes llibertats, regulades en els articles 43 a 49 del Tractat de la Unió Europea, no es contemplen en cap cas com a llibertats de caràcter absolut, sinó que es limiten per raons d'interès general relatives a l'exercici dels poders públics, l'ordre públic, la seguretat pública i la salut pública i tot un conjunt de béns jurídics susceptibles de protecció si entren en col·lisió amb la llibertat d'establiment.

En el decurs del desenvolupament del Tractat de la Unió Europea s'han anat aprovant diverses directives sectorials que, de manera progressiva, han anat eliminant obstacles a la lliure circulació de les persones. Concretament, la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior, més coneguda com a Directiva de Serveis o Directiva Bolkestein, té com a finalitat essencial avançar cap a la consecució real i efectiva del mercat interior en el sector dels serveis, eliminant els obstacles amb què es troben les llibertats fonamentals consagrades en el Tractat de la Unió Europea: la llibertat d'establiment i la de prestació de serveis.

La lliure prestació de serveis consisteix en el respecte del dret de les persones prestadores a prestar serveis en un Estat membre diferent a aquell en el qual hi estiguin establerts. Tanmateix, la Directiva de Serveis exclou del seu àmbit d'aplicació una sèrie d'activitats, entre altres, els serveis no econòmics d'interès general, els financers, els serveis i xarxes de comunicacions electròniques, els de l'àmbit del transport, els de les empreses de treball temporal, els sanitaris, els audiovisuals, les activitats de joc per diners que impliquen apostes de valor monetari en jocs d'atzar, els vinculats a l'exercici de l'autoritat pública, els serveis socials i els de seguretat privats, els prestats per notaris i agents judicials designats mitjançant un acte oficial de l'administració. Tampoc s'aplicarà a la fiscalitat.

El principi general de la Directiva de Serveis rau en que no hi caben els procediments d'autoritzacions que condicionin la llibertat d'establiment, excepte que concorrin certes condicions que configuren el que es coneix amb el nom de "triple test", i que són les següents:

- Que el règim d'autoritzacions establert no sigui discriminatori per al prestador.
- Que la necessitat d'establir un règim d'autorització estigui justificada en una raó imperiosa d'interès general.
- Que l'objectiu perseguit no es pugui aconseguir mitjançant una mesura menys restrictiva, en concret perquè un control a posteriori es produiria massa tard per ser realment eficaç.

Els règims d'autorització que en el seu cas s'estableixin, hauran de basar-se en criteris clars que delimitin la facultat d'apreciació de les autoritats competents per tal de reduir la discrecionalitat i evitar l'arbitrarietat. En síntesi, aquests criteris hauran de ser no discriminatoris, estar justificats en una raó imperiosa d'interès general, ser proporcionats, clars i inequívocs, objectius i amb publicitat amb antelació, transparents i accessibles.

De totes les condicions d'aquest triple test, és la relativa a la concurrència de raons imperioses d'interès general la que es converteix en l'element clau del model regulador previst en la Directiva de Serveis. Aquest concepte en recull un llistat que cal entendre'l obert: l'ordre públic, la seguretat pública, la seguretat vial, la protecció civil, la salut pública, la preservació de l'equilibri financer del règim de seguretat social, la protecció dels consumidors, dels destinataris de serveis dels treballadors, les exigències de la bona fe en els transaccions comercials, la lluita contra el frau, la

protecció del medi ambient i de l'entorn urbà (inclosa la planificació urbana i rural), la sanitat animal, la propietat intel·lectual i industrial, la conservació del patrimoni històric i artístic nacional i els objectius de la política social i cultural.

Així mateix, hi ha una sèrie de requisits prohibits als quals no podrà supeditar-se l'accés a una activitat de serveis o el seu exercici en els respectius territoris, com ara els basats directament o indirecta en la nacionalitat o el domicili social en les societats, entre d'altres. Tampoc no és permesa l'aplicació, cas per cas, d'una prova econòmica consistent a supeditar la concessió de l'autorització a que es demostrï l'existència d'una necessitat econòmica o d'una demanda en el mercat.

N'hi ha d'altres requisits que, malgrat no estar prohibits, cal avaluar-los per a comprovar si se supedita l'accés a una activitat de serveis o el seu exercici al seu compliment, com puguin ser: establir límits quantitatius o territorials en funció de la població o d'una distància geogràfica mínima entre prestadors; obligació del prestador d'adoptar una forma jurídica particular, un capital mínim o una qualificació professional; prohibició de disposar de diversos establiments en un mateix territori nacional; tenir un nombre mínim de treballadors; de respectar tarifes obligatòries mínimes o màximes, i l'obligació que el prestador realitzi altres serveis específics.

Des de l'aprovació de la Directiva de Serveis, totes les administracions públiques han hagut d'adaptar la seva normativa atès que, d'una banda, s'havien de simplificar els procediments i tràmits aplicables a l'accés a una activitat de serveis i al seu exercici i, de l'altra calia fer el necessari perquè els prestadors i destinataris poguessin accedir fàcilment a la informació per mitjà de finestretes úniques.

En tractar-se d'una Directiva "horitzontal", l'obligació de transposició per part dels Estats membres es torna molt més complexa, ja que la Directiva es refereix a matèries que, de vegades, són competència de l'Estat, d'altres, de les Comunitats Autònomes i, en molts casos, compartides per diversos legisladors i participades pel poder normatiu de les entitats locals en allò que es refereixi a serveis i activitats del seu interès.

En l'àmbit estatal, l'inici del procés de transposició de la Directiva de Serveis per part del Govern espanyol es va iniciar amb l'aprovació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, també coneguda com a Llei Paraigües, una Llei de caràcter general, horitzontal i transversal que té per objecte establir les disposicions necessàries per a facilitar el lliure establiment i la lliure circulació de prestadors de serveis, simplificant els procediments i fomentant un nivell adequat de qualitat en els serveis. La Llei Paraigües és una Llei bàsica i general en el context del sistema normatiu que reproduïx de manera íntegra i de forma pràcticament literal les disposicions de la Directiva de Serveis, incloses les referides a la llibertat d'establiment dels prestadors de serveis, sense cap desenvolupament normatiu i, per tant, sense efectuar una transposició formal de la normativa.

L'operació de transposició de la Directiva de serveis es va completar per part de l'Estat amb altres dues lleis: la coneguda com a Llei Òmnibus, Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei Paraigües, com ara la Llei Reguladora de Bases de Règim Local, i la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com la Llei 1/2010, d'1 de març, de Reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista.

En l'àmbit autonòmic les diferents Comunitats Autònomes, inclosa Catalunya, han aprovat lleis sectorials de transposició de la Directiva de serveis. Finalment, també en l'àmbit local l'esforç fet

pels ens locals ha estat molt important, atès que són les Administracions amb més competència en la normativa afectada.

La Directiva de Serveis i el planejament urbanístic

Respecte les dues raons imperioses d'interès general, limitadores de la llibertat d'establiment, com són l'ordenació territorial i urbanística i la protecció del medi ambient, el considerant novè de la Directiva de Serveis estableix que aquesta només és aplicable als requisits que afecten l'accés a una activitat o al seu exercici. Per tant, no seria d'aplicació a requisits que responen a una sèrie de normes de caràcter general i imperatives, les quals han de ser respectades tant pels prestadors en l'exercici de la seva activitat econòmica, com pels particulars en la seva capacitat privada. Entre aquestes prescripcions es troben les normes de trànsit rodat, normes de construcció i en concret les relatives a l'ordenació del territori, urbanisme i ordenació rural, així com la regulació de les sancions administratives imposades pel seu incompliment.

En principi, per tant, la resposta a la qüestió sobre l'aplicació de la Directiva de Serveis a l'Urbanisme és clara: no li és d'aplicació. Tanmateix, això és una simplificació que no respon a la realitat per multitud de raons.

En primer lloc, l'urbanisme hi és present, indubtablement, en la Directiva de Serveis, atès que la protecció del medi ambient i l'entorn urbà, inclosa la planificació urbana i rural, constitueixen raons imperioses d'interès general que tenen una doble missió: justificar en el seu cas l'establiment del règim excepcional de l'autorització, i legitimar l'excepció a la regla general del silenci positiu, establint un règim diferent que impedeixi l'obtenció de l'autorització per a accedir a l'establiment d'una activitat de serveis.

En segon lloc, cal tenir en compte que fins i tot en el cas d'activitats excloses de l'àmbit d'aplicació, la pròpia Directiva de Serveis assenyala que els Estats membres no poden utilitzar la regulació d'aquestes activitats per restringir la lliure prestació de serveis, sortejant d'aquesta manera les normes establertes en la Directiva.

Cal reiterar que la Directiva de Serveis s'ha de llegir a la llum de la doctrina que ha anat conformant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en la seva tasca d'interpretació de les normes del Tractat. Així, per exemple, el Tribunal ha posat de manifest que el reconeixement de les llibertats econòmiques no és incompatible amb la possibilitat d'introduir per part dels Estats membres excepcions a aquelles, sempre i quan s'apliquin de manera no discriminatòria, que estiguin justificades per raons imperioses d'interès general, que siguin adequades per a garantir la realització de l'objectiu que persegueixen, i que no vagin més enllà del necessari per assolir l'esmentat objectiu.

Igualment, el concepte de "raó imperiosa d'interès general" contingut en la Directiva de Serveis, s'ha anat conformant amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. La definició d'aquest concepte clau és una qüestió essencial, atès que la seva concurrència justificarà que es puguin posar restriccions a l'exercici de les llibertats econòmiques.

En l'àmbit urbanístic, en conseqüència, les úniques normes urbanístiques que justificarien restriccions a la llibertat d'establiment de serveis són les referides a la protecció de l'entorn urbà, inclosa la planificació urbana i rural, i també les referides a la protecció del medi ambient. Però també les raons imperioses d'interès general que s'al·leguin han de ser adequades per a la realització de l'objectiu que han de perseguir. Així, la protecció de l'entorn urbà i el medi ambient han de tenir, entre d'altres objectius, el d'aconseguir un desenvolupament sostenible. En conseqüència, és necessari procurar un desenvolupament equilibrat i sostenible, especialment

mitjançant el reforç de la cohesió econòmica i social. Igualment, cal una adequada política mediambiental.

Des del Tractat d'Amsterdam, la política de medi ambient cobra una importància encara més gran dins les polítiques i activitats comunitàries en l'execució de les quals s'han d'integrar les exigències de la protecció del medi ambient, especialment en allò relatiu a la promoció del desenvolupament sostenible. Comencen a incloure's llavors disposicions sectorials que insisteixen específicament en la connexió de la política de medi ambient amb l'ordenació del territori i amb l'ús del sòl.

La recerca d'un equilibri entre el desenvolupament econòmic i el respecte al medi ambient s'ha anat incorporant a diverses normatives internacionals. El desenvolupament sostenible és el concepte nuclear del Dret ambiental del nostre temps, entès com el desenvolupament que satisfà les necessitats del present sense posar en perill la capacitat de les generacions futures per satisfer les seves pròpies necessitats. El desenvolupament sostenible inclou, no només un desenvolupament econòmic respectuós amb el medi ambient i que conservi per a les generacions futures els recursos actuals, sinó també un desenvolupament territorial equilibrat.

En un àmbit més proper, la normativa urbanística més recent, tant l'estatal (Real Decreto 2/2008, de 20 de juny, Text refós de la Ley de Suelo) com l'autonòmica (Text refós de la Llei d'Urbanisme), parteixen des d'una nova perspectiva, distinta a la tradicional, que implica un punt de vista diferent de l'Urbanisme, fonamentat sobre tot en el dret a un medi ambient adequat.

La legislació urbanística reitera en nombroses ocasions expressions que insisteixen en aquesta idea: ús racional dels recursos naturals; protecció del medi ambient; prevenció i reducció de la contaminació; mesures de conservació i millora de la natura, la flora i la fauna, i la protecció del paisatge; domicili lliure de soroll i altres immissions contaminants.

El Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme, determina com a un dels principis generals de l'actuació urbanística que *"El desenvolupament urbanístic sostenible es defineix com la utilització racional del territori i del medi ambient i comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures"* (article 3).

Així mateix, *"Les administracions amb competències en matèria urbanística han de vetllar perquè les determinacions i l'execució del planejament urbanístic permetin assolir, en benefici de la seguretat i el benestar de les persones, uns nivells adequats de qualitat de vida, de sostenibilitat ambiental i de preservació enfront dels riscos naturals i tecnològics"* (article 9).

D'altra banda, l'avaluació ambiental dels instruments de planejament urbanístic es troba actualment integrada en el procediment d'elaboració dels instruments de planejament urbanístic que hi estiguin sotmesos d'acord amb la legislació en matèria d'avaluació de plans i programes (article 86 bis TRLUC).

El planejament urbanístic esdevé, per tant, un instrument idoni per a regular l'ordenació dels usos, inclosos els comercials, els de pública concurrència, hoteleria i altres, sense que el reconeixement de la llibertat d'establiment en suposi un obstacle *a priori*, sempre que aquesta planificació es faci dins de certs límits, sense incórrer en excessos, és a dir, que existeixi un interès general; que concorrin motius urbanístics, com ara la preservació del casc antic, problemes d'accessibilitat, estacionament i serveis requerits per a la implantació de determinades activitats; la necessitat d'equilibrar els usos de pública concurrència, hoteleria i altres amb l'existència d'un teixit urbà que ha d'estar, també, al servei dels residents; que es justifiqui la intervenció del planejament

urbanístic limitant-se a qüestions d'ubicació territorial, usos permesos, usos exclosos, etc; i finalment, que es doni la proporcionalitat entre la raó urbanística, en virtut de la qual s'adopta determinada previsió, i la mesura adoptada per aconseguir la seva satisfacció.

Una altra novetat de la Directiva de Serveis és l'exigència als Estats membres d'un procés d'autoavaluació per determinar si en els seus ordenaments jurídics respectius se supedita l'accés a una activitat de servei o al seu exercici al compliment d'una sèrie de requisits no discriminatoris, com a límits quantitius o territorials i, concretament, límits fixats en funció de la població o d'una distància mínima entre prestadors, o el compliment d'una densitat màxima, per exemple. Aquests requisits, cas de donar-se'n hauran de ser, en qualsevol cas, no discriminatoris, ni directament ni indirecta, en funció de la nacionalitat; hauran d'estar justificats per una raó imperiosa d'interès general; hauran de ser adequats per a garantir la realització de l'objectiu perseguit i que no vagin més enllà del necessari per aconseguir aquest objectiu, de manera que no puguin ser substituïts per altres mesures menys restrictives que permetin obtenir el mateix resultat. Per tant, s'instaura el principi de proporcionalitat, en virtut del qual únicament es podrà recórrer a l'establiment d'un règim d'autorització quan una altra mesura menys restrictiva sigui insuficient per garantir el control pels poders públics.

D'altra banda, si bé correspon a l'Administració que invoca una raó imperiosa d'interès general per a justificar una restricció a la llibertat d'establiment i la lliure prestació de serveis demostrar que la seva normativa és apropiada i necessària per assolir l'objectiu legítim perseguit, aquesta càrrega de la prova no pot arribar fins el punt d'exigir que es mostri de forma positiva que cap altra mesura imaginable permetria assolir aquest objectiu en les mateixes condicions.

El Pla d'usos de les Corts com a instrument urbanístic limitador de la llibertat d'establiment

Ja s'ha explicat que l'article 14 de la Directiva de Serveis estableix els requisits prohibits als Estats per a supeditar l'accés a una activitat de serveis o al seu exercici en un territori. Hi destaca especialment la prohibició d'aplicació, cas per cas d'una prova econòmica, és a dir, que no es pot supeditar la concessió de l'autorització, per exemple, a una necessitat econòmica o una demanda en el mercat, o a que s'avaluïn els efectes econòmics possibles o reals de l'activitat.

Tanmateix, aquesta prohibició no afecta als requisits de planificació que no siguin de naturalesa econòmica, sinó als que protegeixin objectius de raons imperioses d'interès general. Per tant, la planificació urbana i rural que tingui com a objectiu la protecció del medi ambient i l'entorn urbà i que incorpori restriccions a la llibertat d'establiment, sempre que siguin proporcionades i no discriminatòries, no van en contra de la Directiva de Serveis.

En definitiva, la planificació urbanística podrà establir restriccions a la llibertat d'establiment, però han d'estar justificades pel compliment dels principis anteriorment referenciats. Altrament, si tingués uns objectius diferents de caràcter econòmic o turístic, prevaldria el dret fonamental del Tractat de la Unió Europea a la llibertat d'establiment.

Aquest plantejament obliga a definir, al seu torn, què s'entén per protecció del medi ambient i de l'entorn urbà. És indubtable que no tota activitat constructiva o d'ús que es porti a terme incidirà en la protecció de l'entorn urbà i el medi ambient, i és per això que la legislació urbanística definirà aquests conceptes, per tal de justificar les solucions concretes de restricció adoptades.

En el cas concret del Pla d'usos, cal reconèixer que la normativa que proposa implica determinades restriccions a la llibertat d'establiment i la lliure prestació de serveis, però aquestes no constitueixen cap discriminació, ni tan sols indirecta, basada en la nacionalitat. La normativa, i especialment les limitacions i prohibicions, estan justificades per raons d'interès general, en

particular la protecció del medi ambient i l'ordenació del territori. A més, és adequada per a garantir la realització dels objectius perseguits, i no va més enllà del necessari per a assolir-los. Les restriccions que inspiren la regulació del Pla d'usos es basen en criteris com ara la convivència ciutadana, la demografia, la densitat de població, la relació entre la població flotant i la residencial, l'optimització de la utilització dels espais públics, el medi ambient, la mobilitat... que no són justificacions ni de política econòmica ni de política turística.

L'Administració, amb els instruments jurídics al seu abast i en aquest cas, amb el Pla d'usos com a figura urbanística tipològicament admesa en la Carta Municipal de Barcelona (Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona), es planteja la regulació de les activitats de concurrència pública, hoteleria i altres, amb l'obligació de garantir el manteniment de l'equilibri entre la llibertat en la prestació d'aquests serveis i altres béns jurídicament protegibles: la convivència ciutadana, l'ús equilibrat dels espais públics, el paisatge urbà, el medi ambient... En aquest àmbit, es considera que no es poden deixar actuar lliurement les lleis del mercat, sinó que aquests béns jurídics necessiten ser protegits per part dels poders públics. Hi ha equilibris tradicionals que no es pot permetre que es trenquin. És per això que esdevé necessària la intervenció de l'Administració, per exemple, per a tutelar les costes, per a evitar la desforestació desequilibrada, per a impedir la urbanització dels sòls de cultiu agrícola o dels boscos cremats, per a assegurar que es mantingui l'estructura i l'equilibri del centre històric de la Ciutat o per a evitar que siguin desarrelats del seu lloc d'origen béns històric-artístics. En aquest sentit, la tutela, la defensa, la protecció, la interdicció de l'arbitrarietat i la facilitació estatal dels mitjans, esdevenen imprescindibles a l'hora de gaudir de la naturalesa, de les ciutats i de tot el patrimoni d'un territori.

4.2. La Carta Municipal de Barcelona

Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona.

Article 67

*1. La tipologia de plans especials és l'establerta per la normativa vigent. A més, **s'admeten els plans d'usos, integrals, de reforma interior, de millora urbana, de protecció, de rehabilitació, de subsòl i de telecomunicacions.***

*2. **Els plans especials d'usos tenen com a objectiu ordenar la incidència i els efectes urbanístics, mediambientals i sobre el patrimoni urbà que les activitats produeixen en el territori, mitjançant la regulació de la seva intensitat i les condicions físiques del seu desenvolupament en funció de les distàncies, el tipus de via urbana i les circumstàncies anàlogues.***

4.3. Legislació urbanística

4.3.1 Legislació catalana

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

Aquest decret legislatiu ha estat modificat posteriorment per la Llei 3/2012, del 22 de febrer Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de protecció de la legalitat urbanística.

Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Aquesta Llei ha estat modificada posteriorment per la Llei 9/2011, de 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica on es substitueix el concepte d'*habitatge d'ús turístic* pel d'*habitatge amb activitats econòmiques*. L'habitatge d'ús turístic es passa a regular per mitjà del

Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.

4.3.2 Legislació municipal

Normes Urbanístiques del Pla General Metropolità. Text Refós de la modificació de determinats articles (A.D. 08/08/1988).

Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona (A.D. 11/04/2003).

Modificació de 22/12/2003.

Modificació de 29/02/2008. (2.2.1bis Bar musical amb música en directe).

Classificació marc dels diferents tipus d'activitat en l'Annex I.

Característiques dels Plans d'Usos (art. 44, 45 i 46)

Ordenança d'establiments i centres de comerç alimentari de Barcelona de 29 d'abril de 2011.

Pla Especial d'Equipament Comercial Alimentari de Barcelona (PECAB) aprovat definitivament el 25 de febrer de 2011.

Ordenança de l'espai públic. Ordenança sobre l'ús de les vies i els espais públics de Barcelona (Acord del Consell Plenari de 27-11-1998).

"Ordenança del civisme". Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona (Acord del Consell Plenari de 23-12-2005).

Ordenança de terrasses, aprovada definitivament el 20 de desembre de 2013.

Ordenança municipal dels usos del Paisatge urbà de la Ciutat de Barcelona (BOP de 19/06/1999).

Ordenança del medi ambient de Barcelona (BOP de 02/05/2011).

4.4 Legislació específica

Decret Llei DL 1/2009, del 22 de desembre d'ordenació dels **equipaments comercials**. Aquest DL ha estat modificat posteriorment per la Llei 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica.

Llei 11/2009 de 6 de juliol de regulació administrativa dels espectacles públics i activitats recreatives. Aquesta Llei ha estat modificada per la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa.

Decret 112/2010, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.

Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic

4.5 Conclusions

Els Plans Especials d'Usos dels districtes deriven de les competències urbanístiques establertes a la **Carta Municipal de Barcelona** (Llei 22/1998, de 30 de desembre).

Article 67

Els plans especials d'usos tenen com a objectiu ordenar la incidència i els efectes urbanístics, mediambientals i sobre el patrimoni urbà que les activitats produeixen en el territori, mitjançant la

regulació de la seva intensitat i les condicions físiques del seu desenvolupament en funció de les distàncies, el tipus de via urbana i les circumstàncies anàlogues.

Les activitats regulades en els Plans Especials d'Usos dels districtes s'adscriuen bàsicament a les establertes en l'**Ordenança municipal de les activitats i dels establiments de concurrència pública de Barcelona** (A.D. 11/04/2003).

Els Plans Especials d'Usos dels districtes poden també regular **altres activitats** derivades d'altres sectors d'acord amb l'article 44.2 de l'Ordenança.

Article 44

2. Aquests plans especials es poden estendre als establiments que exerceixen activitats d'hoteleria, residència i similars. Així mateix i de conformitat amb la llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, els plans especials d'usos podran incloure aquells tipus d'establiments comercials quan així ho requereixin les condicions de l'àmbit territorial del pla especial.

La inclusió de noves activitats dins la regulació dels Plans Especials d'Usos dels districtes està condicionada a la concordança amb les determinacions d'altres planejaments urbanístics o ordenances municipals.

El Pla d'usos de les Corts **compleix amb la Directiva europea sobre els serveis en el mercat interior** (Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre) i la legislació estatal, autonòmica i municipal que de ella se'n deriven.

**Ajuntament
de Barcelona**

Districte de les Corts

Direcció de Llicències i Espai Públic

MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA ESPECIAL DELS ESTABLIMENTS DE CONCURRÈNCIA PÚBLICA DEL DISTRICTE DE LES CORTS I REGULACIÓ D'ALTRES ACTIVITATS

NORMATIVA

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació

L'àmbit físic d'aplicació del Pla Especial és el del districte de les Corts, de Barcelona.

Article 2. Determinacions del Pla Especial

1. El Pla Especial regula:

a) Els usos del sòl derivats de les activitats dels establiments de concurrència pública en desenvolupament de la regulació del règim d'usos establert a les Normes Urbanístiques del PGM, a l'Ordenança Municipal d'Establiments de Concurrència Pública que sigui vigent, i de conformitat amb el que determina l'article 4 de la Llei 11/2009 de 6 de juliol de Regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, a l'article 2 i l'Annex I del Decret 112/2010 de 31 d'agost del Reglament del espectacles públics i les activitats recreatives.

b) Els usos derivats d'alguna de les activitats del comerç alimentari definides a l'Ordenança Municipal d'Establiments i Centres de Comerç Alimentari de l'Ajuntament de Barcelona i del Pla Especial d'Equipament Comercial Alimentari de Barcelona (PECAB).

c) Els usos derivats dels clubs socials privats o similars, dels clubs socials privats de fumadors de tabac i d'altres establiments amb espais destinats a relacions sexuals.

2. Regula de forma específica la relació entre les diverses categories d'establiments i les condicions urbanístiques d'emplaçament.

3. S'estableixen els següents paràmetres reguladors:

a) La delimitació de diferents zones.

b) La definició de les condicions d'emplaçament concret de les activitats en cascuna de les zones delimitades.

c) Distàncies entre algunes classes d'aquests establiments amb els recintes i edificis destinats a determinats usos d'especial protecció que es refereixen a certs tipus d'equipaments.

Article 3. Normativa de referència

Atès que l'objecte del Pla Especial és regular la relació entre l'establiment i el seu emplaçament des de la perspectiva urbanística mitjançant els paràmetres definits a l'article anterior, les determinacions d'aquest s'han de referir en la seva aplicació i interpretació a la normativa aplicable a les activitats contemplades, tant les de rang estatal, autonòmic, com local, segons les matèries de competència. En especial, a nivell municipal seran d'aplicació les determinacions de l'Ordenança Reguladora dels Establiments de Concurrència Pública vigents en cada moment.

CAPÍTOL II

Classes d'establiments objecte de regulació

SECCIÓ I: Classes d'establiments de concurrència pública

Article 4. Classificació dels establiments de concurrència pública

Els establiments objecte de regulació d'aquest Pla Especial són els següents:

Els definits a l'Annex I (Classificació d'establiments en funció de l'objecte de llur activitat) de l'Ordenança Municipal de les Activitats i dels Establiments de Concurrència Pública de Barcelona (BOP 16 de març de 2003).

1. Espectacles. Activitats d'exhibició i espectacle.

1.1 Establiments destinats a exhibicions o espectacles realitzats en recintes descoberts i tots els subgrups.

1.2 Establiments destinats a exhibicions o espectacles realitzats en recintes coberts i tots els subgrups.

2. Activitats recreatives.

2.1 Establiments destinats a activitats esportives i tots els subgrups.

2.2 Establiments destinats a activitats musicals.

2.2.1 Bar musical: disposa de servei de bar, amb ambientació musical per mitjans mecànics, però no pot disposar de pista de ball o d'espai assimilable, ni oferir representacions, projeccions, espectacles, ni actuacions.

2.2.1bis Bar musical amb música en directe: disposa de servei de bar, amb ambientació musical en directe o reproduïda, però no pot disposar de pista de ball o espai assimilable.

2.2.2 Discoteca.

2.2.2.1 Discoteca: disposa de servei de bar i d'un espai idoni per ballar, amb una o més pistes, amb música gravada prèviament i transmesa per mitjans mecànics i amb una o més barres i/o serveis de taula; ocasionalment, hi poden tenir lloc breus exhibicions i espectacles.

2.2.2.2 Discoteca de joventut: activitat de discoteca destinada a un públic comprès entre els 14 i els 17 anys, amb horari especial. Aquesta activitat està condicionada a la prohibició expressa de venda, consum i exposició de begudes alcohòliques i tabac, i resta prohibida l'entrada als majors de 18 anys durant el seu desenvolupament.

2.2.3 Sala de ball: té per objecte oferir al públic un espai idoni per ballar amb música interpretada en directe i, complementàriament, amb música pregravada i transmesa per mitjans mecànics; les sales de ball han de disposar d'escenari per a l'orquestra, de pista de ball, de camerinos per als músics i de servei de bar.

2.2.4 Sala de festes amb espectacle.

2.2.4.1 Sala de festes amb espectacle: té com objecte oferir actuacions musicals, de varietats o música per ballar; les sales de festes han de disposar d'escenari amb pista de ball o sense, de camerinos per artistes que actuen i de servei de bar i/o de restaurant.

2.2.4.2 Sala de festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut: consisteix en l'activitat de sala de festes amb espectacle o de sala de concerts destinades al públic menor d'edat, el qual fins als 14 anys ha d'anar acompanyat d'una persona major d'edat. Aquestes activitats estan condicionades a la prohibició expressa de venda, consum i exposició de begudes alcohòliques i tabac als menors.

2.2.5 Cafè teatre i cafè concert: tenen per objecte únic oferir en directe actuacions musicals, teatrals o de varietats, sense pista de ball ni espai assimilable; aquests establiments han de disposar de servei de bar, d'escenari, de camerinos per als artistes que actuen, i de cadires i taules per al públic espectador.

2.2.6 Sales d'exhibició sexual: Locals que ofereixen actuacions i espectacles d'exhibició d'actuacions i de pràctiques sexuals, inclosos els denominats peep-show. Aquests establiments poden disposar d'una o vàries instal·lacions de bar, d'ambientació musical, d'espectacles i exhibicions.

2.2.7 Locals on s'exerceix la prostitució.

2.2.7.1 Locals amb de servei de bar i amb ambientació musical per mitjans mecànics, sense pista de ball ni espai assimilable, que disposa de reservats annexos on es presten serveis de naturalesa

sexual.

2.2.7.2 Locals que ofereixen actuacions i espectacles eròtics, amb escenari i pista de ball o sense, amb camerino pels artistes, seients i taules per al públic espectador, i que disposa de reservats annexos on es presten serveis de naturalesa sexual.

2.2.8 Restaurants musicals: *activitat que es realitza en un local que ofereix servei de restaurant, amb ambientació musical, reproduïda o produïda en directe, amb els límits que determini la normativa específica sobre contaminació acústica.*

2.2.9 Establiments de règim especial (“afters”): són aquells establiments d’activitats musicals que estan subjectes a un horari especial, que es caracteritzen pel fet de poder romandre oberts al llarg del dia, tenint en compte les dues hores de tancament obligatori de 24 hores, previstes en aquest Reglament, per tal de realitzar les tasques de neteja i ventilació.

2.3 Establiments destinats a activitats de restauració i tots els subgrups.

2.4 Establiments destinats a activitats de joc i atraccions i tots els subgrups.

2.5 Establiments destinats a activitats culturals i socials i tots els subgrups.

2.6 Establiments destinats a activitats audiovisuals i tots els subgrups.

2.7 Establiments destinats a activitats zoològiques i els seus subgrups.

SECCIÓ II.- Altres tipus d’activitat

Article 5. Comerç alimentari amb degustació (EC.3.3.3)

Establiments especialistes de l’Annex I de l’Ordenança d’Establiments i centres de Comerç Alimentari de Barcelona que tinguin degustació.

A les activitats que incorporin una zona de degustació, aquesta zona es regularà com a activitat de restauració pel que fa al seu horari d’obertura i tancament.

Als establiments del tipus mencionat al paràgraf anterior que així mateix estiguin ubicats a les zones d’especial restricció, l’activitat de degustació desenvolupada en els mateixos s’assimilarà, pel que fa al compliment del règim de distàncies establert a la zona de restricció on es trobi ubicat el local, a l’activitat de restauració (epígraf 2.3. de l’annex I de l’Ordenança d’Establiments de Concurrencia Pública).

Article 6. Clubs socials privats o similars (EA.1)

Als efectes del present Pla especial es regulen els clubs socials privats o similars quan es realitzin habitualment o de manera complementària o simultània activitats que per la seva naturalesa jurídica no puguin ser considerades de concurrència pública, però que l’activitat a desenvolupar estigui reflectida en el conjunt d’activitats compreses al Pla.

Article 7. Clubs socials privats de fumadors de tabac (EA.2)

Els establiments que es destinin a clubs privats de fumadors de tabac.

Article 8. Altres establiments amb espais destinats a relacions sexuals (EA.3)

Els establiments que tinguin espais destinats a relacions sexuals, i que no estiguin inclosos al llistat de l’article 4 del present text legal.

Article 9. Activitats complementàries

1. Als efectes d’aquest Pla especial s’entén com activitats complementàries les de restauració o ambientació musical que s’ubiquin dins de l’àmbit dels equipaments previstos a l’article 212 de les NN.UU. del Pla general metropolitana, dins dels establiments culturals, docents, esportius i d’exhibició dels epígrafs 1.1 i 1.2 de l’Annex I de l’Ordenança d’Establiments de Pública Concurrencia, encara que

no estiguin qualificats urbanísticament com a equipaments, i dins els recintes hotelers.

2. Per a què les activitats complementàries quedin exemptes de compliment de les determinacions sobre condicions d'emplaçament que estableix aquest Pla especial no hauran de tenir accés directe i independent des de la via pública com a entrada normal del públic (s'exceptuen les sortides d'emergència i les de servei).

CAPÍTOL III

Divisió en zones d'aplicació del Pla Especial

Article 10. Delimitació de la Zona general de tot el Districte

Es defineix la zona general d'aplicació d'aquest Pla tot l'àmbit del Districte de Les Corts.

El plànol de regulació d'usos que s'incorpora a aquesta normativa, delimita aquesta àrea.

Article 11. Delimitació de Zona d'especial restricció

Es defineix com una àrea on, en raó a l'elevada densitat actual d'uns determinats establiments es fa necessari que el pla limiti la possibilitat d'augment d'aquestes classes d'establiments que per la seva numèricament desproporcionada implantació generen conflicte, establint unes restriccions específiques per a noves implantacions.

El plànol de regulació d'usos que s'incorporen a aquesta normativa, delimita aquesta Zona d'especial restricció, l'esmentat àmbit està delimitat per l'avinguda de l'Exercit i els carrers Trias Giró, Joan Obiols i Jordi Girona.

Article 12. Regulació de les distàncies del Pla

Les distàncies establertes en aquest Pla es calcularan tal com s'estableix a l'article 25.2 i l'Annex III de l'Ordenança d'Establiments de Pública Concurrència, mesurant la línia recta imaginària que va des del punt mig de les portes d'accés principal d'un i altre establiment, sense tenir en compte l'alçada de les edificacions. S'entendrà per punt mig de les portes d'accés el situat en la intersecció entre el pla de façana de l'edifici o recinte i la projecció ortogonal des d'aquest al centre de la porta d'accés.

CAPÍTOL IV

Regulació de les condicions d'implantació i emplaçament del Pla especial

Article 13. Condició 1. Condició de distància àmbit Districte

Es defineix com la separació mínima entre establiments, d'acord amb les condicions de l'article 18 mesurada segons es determina en el gràfic que figura en l'annex III de l'Ordenança Municipal de les Activitats i els Establiments de Concurrència Pública amb les prescripcions de l'article 12.

Establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2).

Article 14. Condició 2. Condició de distància en zona d'especial restricció

Es defineix com la separació mínima entre establiments, d'acord amb les condicions de l'article 19 mesurada segons es determina en el gràfic que figura en l'annex III de l'Ordenança Municipal de les Activitats i els Establiments de Concurrència Pública amb les prescripcions de l'article 12.

Establiments de les classes 2.2.8, 2.3 i EC.3.3.3 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública i l'article 5 d'aquesta normativa. S'ubicaran a una distància mínima de 50 metres de les mateixes classes i Tipologies (2.3, 2.2.8 i EC.3.3.3).

Article 15. Condició 3. Condició de distància a usos protegits

1. En compliment a allò disposat a l'article 26 de l'Ordenança d'Establiments de Pública Concurrència s'estableix un règim de distàncies, de 200 metres, que han de respectar determinades activitats regulades en aquest Pla Especial en relació a usos protegits.
2. Els usos protegits són els definits al paràgraf 2 de l'article 26 de l'esmentada Ordenança.
3. A les activitats regulades al present pla que així mateix siguin objecte de regulació a l'Ordenança d'Establiments de Pública Concurrència els hi és aplicable el règim de distàncies establert a aquesta.

Article 16. Condició 4. Altres condicions de regulació

4(HO). A les activitats que incorporin una zona de degustació, especialistes amb zones de degustació (EC.3.3.3), aquesta zona es regularà com a activitat de restauració pel que fa al seu horari d'obertura i tancament. Aquest horari és específic per a la zona de degustació, i l'activitat principal es regirà per l'horari que li correspongui al tipus d'activitat que s'hi desenvolupi.

4(TA). Quan es realitzin habitualment o de manera complementària o simultània activitats que per la seva naturalesa jurídica no puguin ser considerades de concurrència pública, però que l'activitat a desenvolupar estigui reflectida en el conjunt d'activitats compreses al Pla, aquestes estaran sotmeses a la regulació d'aquest pla que correspongui a l'activitat que es desenvolupi.

Article 17. Condició 5. Altres paràmetres

Situació en relació a l'ús d'habitatge.

1. Als efectes de la situació de les activitats objecte de regulació del present Pla Especial en relació a l'ús d'habitatge, aquestes es regiran per allò establert a l'Ordenança d'Establiments de Pública Concurrència.
2. Quan per les condicions urbanístiques de la zona pugui existir colindància lateral entre qualsevol de les activitats objecte del present pla i un habitatge, l'activitat de nova implementació haurà d'aportar un estudi tècnic relatiu a la suficiència del seu aïllament acústic respecte a habitatges, per tal d'obtenir la preceptiva llicència ambiental o el corresponent títol habilitant que a tal efecte li sigui exigible.
3. Cap de les activitats incloses a l'àmbit d'aquest Pla Especial, que s'instal·lin de nou, no podrà tenir accés de comunicació amb espais comuns o privats vinculats a l'ús d'habitatges.

CAPÍTOL V

Condicions de regulació a les activitats

Article 18. Condicions de regulació dels establiments de concurrència pública a tot el Districte

1. Espectacles. Activitats d'exhibició i espectacle.
 - 1.1 Establiments destinats a exhibicions o espectacles realitzats en recintes descoberts i tots els subgrups.

Admesos amb condició 5 (art. 17).
 - 1.2 Establiments destinats a exhibicions o espectacles realitzats en recintes coberts i tots els subgrups.

Admesos amb condició 5 (art. 17).
2. Activitats recreatives.
 - 2.1 Establiments destinats a activitats esportives i tots els subgrups.

Admesos amb condició 5 (art. 17).
 - 2.2 Establiments destinats a activitats musicals.
 - 2.2.1 Bar musical.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a

una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.1bis Bar musical amb música en directe.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.2 Discoteca.

2.2.2.1 Discoteca.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.2.2 Discoteca de joventut.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.3 Sala de ball.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.4 Sala de festes amb espectacle.

2.2.4.1 Sala de festes amb espectacle.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.4.2 Sala de festes amb espectacle i concerts d'infància i joventut.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.5 Cafè teatre i cafè concert.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.6 Sales d'exhibició sexual.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.7 Locals on s'exerceix la prostitució

2.2.7.1 Locals amb de servei de bar i amb ambientació musical per mitjans mecànics, sense pista de ball ni espai assimilable, que disposa de reservats annexos on es presten serveis de

naturalesa sexual.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.7.2 Locals que ofereixen actuacions i espectacles eròtics, amb escenari i pista de ball o sense, amb camerino pels artistes, seients i taules per al públic espectador, i que disposa de reservats annexos on es presten serveis de naturalesa sexual.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.2.8 Restaurants musicals.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13).

Admesos amb condició 2 (establiments de les classes 2.2, 2.3 i EC.3.3.3 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública i l'article 5 d'aquesta normativa. S'ubicaran a una distància mínima de 50 metres de les mateixes classes i Tipologies (2.3, 2.2.8 i EC.3.3.3)(art. 14) i condició 5 (art. 17).

2.2.9 Establiments de règim especial ("afters").

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.3 Establiments destinats a activitats de restauració i tots els subgrups.

Admesos amb condició 2 (establiments de les classes 2.2.8, 2.3 i EC.3.3.3 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública i l'article 5 d'aquesta normativa. S'ubicaran a una distància mínima de 50 metres de les mateixes classes i Tipologies (2.3, 2.2.8 i EC.3.3.3)(art. 14) i condició 5 (art. 17).

2.4 Establiments destinats a activitats de joc i atraccions i tots els subgrups.

Admesos amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

2.5 Establiments destinats a activitats culturals i socials i tots els subgrups.

Admesos amb condició 5 (art. 17).

2.6 Establiments destinats a activitats audiovisuals i tots els subgrups.

Admesos els epígrafs 2.6.1 i 2.6.2 amb condició 1 (establiments de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública. S'ubicaran a una distància mínima de 100 metres d'altres establiments existents de les classes 2.2, 2.4 i els subgrups de la classe 2.6, 2.6.1 i 2.6.2)(art. 13) i condició 5 (art. 17).

Admès l'epígraf 2.6.3 (establiments de telecomunicacions "Locutoris") amb la condició 5 (art. 17).

2.7 Establiments destinats a activitats zoològiques i els seus subgrups.

Admesos amb condició 5 (art. 17).

Article 19.- Condicions de regulació dels altres tipus d'activitats a tot el Districte

EC.3.3.3. Establiments destinats a comerç alimentari amb degustació (art. 5).

Admesos amb condició 2 (establiments de les classes 2.2.8, 2.3 i EC.3.3.3 definits a l'Ordenança d'establiments de concurrència pública i l'article 5 d'aquesta normativa. S'ubicaran a una distància mínima de 50 metres de les mateixes classes i Tipologies (2.2.8, 2.3 i EC.3.3.3)(art. 14), condició 4 (HO)(a les activitats que incorporin una zona de degustació, aquesta zona es regularà com a activitat de restauració pel que fa al seu horari d'obertura i tancament. Aquest horari és específic per a la zona de degustació, i l'activitat principal es regirà per l'horari que li correspongui al tipus d'activitat que s'hi desenvolupi)(art. 16) i condició 5 (art. 17).

EA.1 Establiments destinats a clubs socials privats o similars (art. 6)

Admesos amb condició 4 (TA) (quan es realitzin habitualment o de manera complementària o simultània activitats que per la seva naturalesa jurídica no puguin ser considerades de concurrència pública, però que l'activitat a desenvolupar estigui reflectida en el conjunt d'activitats compreses al Pla, aquestes estaran sotmeses a la regulació d'aquest pla que correspongui a l'activitat que es desenvolupi)(art.16) i condició 5 (art. 17).

EA.2 Establiments destinats a Clubs socials privats de fumadors de tabac (art. 7).

Admesos amb condició 3 (Les activitats contemplades a l'article 7 del present pla s'ubicaran a una distància mínima de 200 metres d'edificis o recintes destinats a usos protegits)(art. 15) i condició 5 (art. 17).

EA.3 Establiments destinats a altres establiments amb espais destinats a relacions sexuals (art. 8).

Admesos amb condició 3 (Les activitats contemplades a l'article 7 del present pla s'ubicaran a una distància mínima de 200 metres d'edificis o recintes destinats a usos protegits)(art. 15) i condició 5 (art. 17).

Article 20. Usos disconformes

Són usos disconformes amb les determinacions d'ubicació del Pla Especial, aquells que no compleixen amb algun dels següents paràmetres reguladors establerts pel Pla Especial:

- Distància amb edificis i recintes d'usos protegits.
- Distància entre altres establiments existents degudament legalitzats.
- Ubicació en soterrani o planta pis quan només sigui permesa la seva ubicació en planta baixa.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Les activitats existents degudament legalitzades i disconformes amb les determinacions d'aquest pla, podran realitzar qualsevol tipus d'obres de reforma i modernització en general de l'establiment existent, de conformitat amb la normativa vigent, excepte les ampliacions de superfície, incloses les que es puguin generar a l'exterior del local amb noves terrasses o ampliació del nombre de taules i aforament de les existents i aquelles que pel seu contingut donessin lloc a canvis de categoria de l'establiment que impliquessin un major grau de disconformitat en relació amb les determinacions d'aquest Pla Especial.

Segona

Les referides activitats disconformes podran ser objecte de revocació de la seva llicència quan hagi cessat l'esmentada activitat per un període superior a un any.

Tot això sense perjudici de la possibilitat de revocació general de conformitat amb el que determina l'article 88 del Decret 179/1995, de 13 de juny del Reglament de les Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals.

DISPOSICIÓ FINAL

En el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta modificació del Pla especial es valorarà la necessitat de la seva revisió , valorant els seus efectes durant aquest període ,introduint, en funció d'això, les modificacions que siguin pertinents. En particular es revisarà l'abast de les «zones d'especial restricció», per tal de veure l'aplicació del Pla especial permetent la modificació progressiva d'aquestes àrees.

La revisió espacial de les «zones d'especial restricció» serà per iniciativa del districte, com a modificació parcial del Pla especial.

Barcelona, 23 de gener de 2015